

Теологія пізнання

Пізнання є оцінкою важливих, з нашої точки зору, якостей буття. Богословське вчення про пізнання у теології людини базується на принципах і законах креативного ідеалізму – світоглядного та антропологічного вчення, яке, відповідно до *Священного писання, розділу Осмислення, тексту Креативний ідеалізм, 38* є раціональною основою віри в найвищу цінність людини.

Для пізнання буття в цілому ми, перш за все, виділяємо дві його якості – цінність та предметність.

Цінність буття полягає в тому, що буття має сенс, визначений людиною; всім частинам та якостям буття людина приписує певну мету та призначення, визначає їх форму і зміст, значення, місце в світі та користь для себе. **Предметність** буття полягає в тому, що буття складається з окремих предметів, матеріальних та ідеальних. Буття в цілому з точки зору предметності є тілом (всесвітом) і з точки зору цінності є душею (Богом).

Цінність буття є здійсненням принципу єдності ідеального з матеріальним в креативному ідеалізмі, оскільки цінність споріднена з буттям; все суще і його цінність є одним цілим; щоб володіти матерією, людина ідеалізує її: виявляє, іменує, пізнає за законом ідеалізації дійсного; використовує за законом здійснення ідеального; удосконалює, збільшує цінність за законом ідеалізації ідеального.

Предметність буття є здійсненням принципу творчого розвитку в креативному ідеалізмі, оскільки люди творять предмети: активно – діями та думками; пасивно – підкореними розуму відчуттями, вибором, поділом на частини, іменуванням, тощо. Творення цінних предметів, зокрема, нових сенсів та значень, є розвитком буття.

Категорії предметності та цінності буття пояснюють сутність понять суб'єктивності та об'єктивності, ідеалу та матерії, причинності та часу, якості та кількості, форми та змісту; крім того, ці категорії визначають суверенітет. Суб'єктивність – цінність буття, об'єктивність – предметність буття; ідеал – цінність відчутного буття, матерія – предметність відчутного буття; причинність – цінність змін буття, час – предметність змін буття; якість – цінність предмета, кількість – предметність предмета; форма – предметність цінності, зміст – цінність цінності.

Суверенітет визначається як самоцінність, тобто, суб'єктивний зміст буття. Цікаво, що в зв'язку з відносністю предметності та цінності (адже предмет є цінністю, цінність є предметом) поняття суверенітету також є відносним і може розглядатись як об'єктивна якість буття. Твердження суверена про себе (Бога, людину, спільноту) завідомо цінні та предметні. Кожна душа воістину достойна поваги.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 12

25.11.2012 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 100 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

КЛЯТВА МАТЕРИАЛИСТА

Релігійний
бюлетень
№ 12
25.11.2012

Соціальна сатира.

1.

- Кто ты?
- Я тот, кем я выгляжу.
- Какой ты?
- Я такой, как все.
- Чего ты хочешь?
- Того, чего хотят все.
- Чего же хотят все?
- Жить и радоваться жизни. Главное, все хотят любви.
- Кого ты любишь?
- Я люблю всех.
- Значит, ты любишь себя?
- Отвечу "да", и все подумают, что я их не люблю.
- Как ты думаешь?
- Я думаю так, как все.
- А если все ошибаются?
- Я не умнее всех.

2.

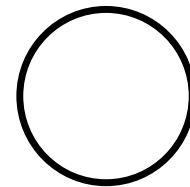
- У тебя есть враги?
- Как у всех.
- Кто такие враги?
- Они не такие, как все.
- Может, враги живут не хуже всех?
- Всем без разницы.
- Может, враги не мешают тебе жить?
- Всем от них тошно.
- Может, ты сумеешь договориться с врагами?
- Всем это не понравится.
- Что ты сделаешь для уничтожения врагов?
- Буду воевать со всеми.
- А если все сочтут тебя врагом?
- Я всех уничтожу!

3.

- Что ты знаешь?
- То, что знают все.
- Может, ты знаешь больше всех?
- Пусть все со мной согласятся.
- Что ты делаешь?
- То, что нужно всем.
- Может, тебе нужно больше всех?
- Пусть все это признают.
- Кому ты веришь?
- Я верю всем.
- Может, ты верен себе?
- Пусть все разрешат мне быть верным себе.
- Тебе есть чем похвастаться?
- Всем есть чем похвастаться.
- Может, ты лучше всех?
- Пусть все об этом скажут.
- Ты заставишь всех признать тебя лучшим?
- Я не могу судить за всех.
- А если представится возможность судить за всех?
- Все будут такими, как я!

ДОКУМЕНТ

Конец света - добро, страх конца света - зло

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

СОГЛАСНО СЛОВУ БОЖЬЕМУ

№ 23/2012

22 ноября 2012 года Хранитель веры Украинского Душевного общества Ю. Шеляженко, изучив материалы процесса определения добра и зла относительно ожидания конца света 21 декабря 2012 года –

УСТАНОВИЛ:

Первая Душа* сообщает, что по телевидению регулярно транслируются пугающие сообщения
* Имена скрыты в связи с тайной исповеди.

про ожидание конца света 21 декабря 2012 года, в частности, «разлом пойдет через Крым, Печерск, Карпаты». Сама она относится к этому философски, что будет, то будет, но такие телевизионные сообщения беспокоят Вторую Душу*. Решением Хранителя веры от 27.10.2012 г. начат процесс определения добра и зла относительно ожидания конца света 21 декабря 2012 года. Определены участники процесса: Первая Душа*; Вторая Душа*. Предложено участникам процесса до 15 ноября 2012 года предоставить доводы по сути процесса, в том числе, рассказать, что конкретно ожидается в конце света 21.12.2012 г., достоверно ли известно о наступлении конца света 21.12.2012 г., каким образом влияет на мировоззрение и индивидуальное планирование будущего ожидание конца света 21.12.2012 г. Начиная процесс, Хранитель веры установил целесообразность изучения на предмет определения добра и зла феномена ожидания конца света 21 декабря 2012 года по таким причинам. Любые феномены могут изучаться на предмет определения добра и зла (Священное писание, раздел Обряд, текст Кодекс определения добра и зла, 5). Цель душевного общества – совершенство (Священное писание, раздел Организация, текст Регламент душевного общества, 1.2). Бытие – это совершенство чистого листа, который Бог заповедал любить вопреки страху и озлоблению (Священное писание, раздел Откровения, текст Совершенное начало, 3, 16). Поскольку ожидание конца света 21.12.2012 г. может внушать страх, следует изучить данный феномен с целью преодоления страха.

Первая Душа* предоставила свои доводы по сути процесса. Объяснила, что, по ее мнению, конец света когда-нибудь будет, но вряд ли в декабре этого года. Это будет гибель человечества в огне или комета врежется в Землю. Люди сами себя уничтожат. Было бы больше доброты, был бы шанс выжить. Вторая Душа* своих доводов по сути процесса в установленный срок не предоставила.

Оценивая доводы участников процесса, Хранитель веры принимает во внимание оценку аналогичных страхов конца света, ранее данную 19.05.2011 г. в проповеди Хранителя веры о конце света и новом духовном начале по поводу заявления христианина Гарольда Кэмпинга о конце света 21.05.2011 г. Поскольку Г. Кэмпинг провозгласил 21 мая Днем Божьего суда, в проповеди Хранителя веры отмечалось, что Бог не судит и не мстит, не воюет и не имеет врагов, но зло всегда имеет последствия; за зло несут ответственность по закону причинности, который угоден Богу. Символ Веры говорит нам о конце жизненного цикла и о начале жизненного цикла, которые могут чередоваться. В истории христианства люди не раз предрекали конец света. Первым был Иоанн Богослов. Говорят, что его пророчество исполнилось с крушением

древней Римской империи. Римляне хотели завоевать весь мир. Они упивались насилием, жили ради войны и были разгромлены варварами. Конец могущества древнего Рима стал началом христианской эпохи. В эту эпоху декларировались ценности милосердия, сострадания, человеколюбия и стремления к Богу. Хотя сохранялись жестокие нравы, а души были поработаны идеями всеобщего единомыслия и подчинения наместникам Бога на земле. Эпоха Возрождения была новым концом света и новым началом. Эта эпоха положила конец духовным империям. Родились идеи равенства всех людей перед Богом, культуры как самостоятельной духовной ценности. Новое время опять принесло конец света. Рядом с бездумным коллективизмом рождалась индивидуальность, вера в себя. Многие осознали, что творчество – способ общаться с Богом. Итак, заявляя о конце света, некоторые христиане в действительности указывают на конец очередного жизненного цикла христианства – замечательной религии, которая освободила от зла множество душ, стала неотъемлемой частью культурного наследия человечества и утвердила веру в наивысшую ценность человека. И это позволяет надеяться, что мы увидим рождение нового христианства, более человеческого.

В свете изложенного, а также учитывая традиционность внушения чувства страха людям с помощью описания разнообразных всемирных катаклизмов и индивидуальных мучений с разными целями, как для того, чтобы заставить людей задуматься над своей судьбой (и это хорошая цель), так и для того, чтобы овладевать испуганными людьми (это плохая цель), Хранитель веры оценивает как фольклорную условность заявления о возможной гибели человечества в огне или в результате столкновения Земли с другими небесными телами. Наука совершенна, как знание (Диал. 12); поскольку достоверные научные данные о реальности упомянутых угроз отсутствуют, а также в связи с табу на страх перед неизвестным (Чел. 4.8) подобные угрозы следует считать мнимыми.

С доводами Первой Души* о недостатке доброты в людях и самоуничтожении людей следует согласиться и оценить их как похвальный реализм. Жизнь несовершенна, сказано в Священном писании (Люб. 13). Однако несовершенны и мысли (Сов. 26), в том числе, мысли о несовершенстве жизни. Бог советует людям любить жизнь такой, какая есть, ведь любовь совершенствует жизнь, душа совершенствует любовь, Бог совершенствует душу (Люб. 14). Каждый конец – это начало, все является началом, все начинается с души. Путь к истине на чистом листе без границ, где каждый миг – совершенное начало, а каждое начало – касание души, что стремится к добру. Изложенное позволяет в соответствии со Священным писанием признать добром конец света, созданный доброй волей человека к усовершенствованию жизни.

В то же время, страх конца света как безумие, овладевающее людьми из-за неверия в себя и порожденных ложным чувством собственной ничтожности грехов бессилия, бессмысленности жизни, невежества, слепой веры пугающим сказкам о всемирных катаклизмах и индивидуальных мучениях следует признать злом как унижающее человека отсутствие доброй воли (Диал. 48).

Также следует принять во внимание, что дата конца света 21.12.2012 г. вымышлена на основании календаря майя, по которому на декабрь 2012 года приходится окончание текущего бактуна (цикла в 5125 лет) и начало нового. Таким образом, страх перед будущим, ожидание конца света порождено безумным непониманием цикличности календаря.

Цель определения добра и зла – решение относительно феномена, является ли таковой добром или злом. Базовый моральный критерий религиозной веры в наивысшую ценность человека: все, что утверждает наивысшую ценность человека – добро; все, что унижает наивысшую ценность человека – зло. Если феномен признан злом, определение может содержать предложения о его преодолении (Священное писание, раздел Обряд, текст Кодекс определения добра и зла, 1, 3, 4). Для преодоления страха перед концом света как судьбы, закона неотвратимых несчастий, согласно Священному писанию (Символ веры 17, Диалог 34) следует посмеяться над несовершенством всех законов, например, вспомнить, что такой конец света, как темная ночь, наступает ежедневно; и в то же время днем 21 декабря обязательно будет светить солнце, ночью – луна и звезды, а при их свете любой конец света будет неполным.

Ради утверждения добра, согласно воле Божьей Хранитель веры

ОПРЕДЕЛИЛ:

Конец света - это добро.

Страх конца света - это зло. Для преодоления зла предлагается рассматривать конец света как повод для улыбки: вспомнить, что такой конец света, как темная ночь, наступает ежедневно; вспомнить, что днем 21 декабря обязательно будет светить солнце, ночью – луна и звезды, а при их свете любой конец света будет неполным.

Хранитель веры Ю. Шеляженко

Влада заробляє на недовірі до неї

Ще свіжа у пам'яті похвальба Чечетова про мовний закон – "оцените красоту игры, мы развели их, как котят" – а ми так і не порозумнішали.

Це доводить ажіотажний обмін гривень на долари і навпаки.

Як виправити невтішний платіжний баланс, не сильно відступаючи від монетарної догми, дотримання якої фінансує МВФ? Влада вирішила цю задачку за рахунок спекуляцій на валютному ринку, поєднаних із грою на масовій психології.

...Гривня повільно знецінювалася, загрожуючи нашим заощадженням. Ми гадали, що це початок кінця – тим більше, що прийдешній кінець світу рекламують по телебаченню майже так само часто, як косметику та миючі засоби. Зашуганий народ масово продавав національну валюту, міняючи філософа Сковороду та поетесу Лесю Українку на масона Франкліна та антисеміта Гранта. І раптом – сюрприз, сюрприз! – Нацбанк викидає на ринок дешеві долари, притримані за час падіння гривні, та зобов'язує банки міняти на гривню половину валютної виручки. Відомство Арбузова опустило курс гривні, воно ж успішно підняло цей курс. Для повного гешефту депутат Хомутичкін вніс законопроект про 15%-ні побори на обмін валют. Сьогодні стало ясно, що такий закон ніхто не збирався приймати. Це була димова завіса, щоб одразу після подешевшення долара змусити зашуганий народ перелякатися посправжньому, витягти з панчохи долари та понести їх в обмінник. Щоб збільшити паніку, починаються розмови про кримінальну відповідальність за обмін валют між приватними особами. Арбузов та вся камарилья банкірів заробили двічі на нашій недовірі до влади: спочатку вони продавали нам дорогі долари, тепер вони скупляють у нас дешеві долари. Чим більше доларів продається, тим дорожчою стає гривня.

Ми не довіряємо режиму Януковича, суржику Азарова і ситому обличчю голови Нацбанку – викапаного Альхена з безсмертного роману "12 стільців". Вони чудово знають про нашу недовіру і... заробляють на ній. Ви не помічали: чим довше влада тримає інтригу, тим більше деякі забобонні люди бояться розв'язки? Страх перед свавіллям влади робить нас передбачуваними, отже – контрольованими, отже – підвладними. Такий спосіб управління народом характерний для деспотичних режимів, а під демократію маскується лише для того, щоб відповідати світовій моді та залучати інвестиції. Недовіра до влади парадоксально вигідна деспотичній владі. Тому не треба виявляти хворобливу увагу до кожної примхи можновладців і робити все навпаки, на зло їм, наче неслухняні діти. Маємо жити своїм умом, приймати реальність як даність та інструмент саморозвитку, ігнорувати пусті погрози, сміливо будувати своє щастя. Тільки самодостатні люди змінять на краще країну – в тому числі, владу. Для цього достатньо просто розмовляти з владою на рівних, хоче вона того чи ні. І, звичайно, підкріплювати слова відповідальними діями. Тому що послідовність – не монополія "лідера", послідовними можуть і мають бути всі свідомі громадяни.